

За наукові КАДРИ

П'ЯТНИЦЯ,

18

БЕРЕЗНЯ

№ 8 (635)

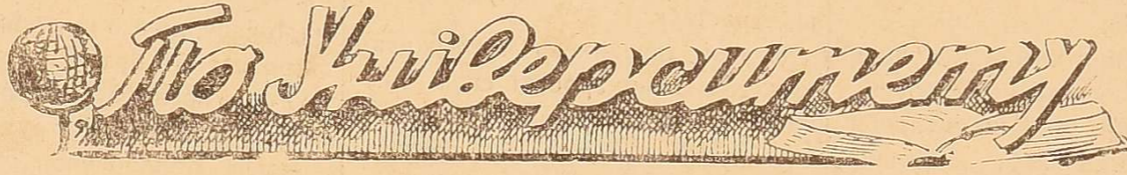
1960 року

Ціна 20 коп.

6—7 КВІТНЯ РОЗПОЧИНАЄ СВОЮ РОБОТУ ТРАДИЦІЙНА НАУКОВА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ УНІВЕРСИТЕТУ.

ГОТУЙТЕСЬ ДО АКТИВНОЇ УЧАСТІ В НАУКОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ!

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Такі наради допомагають агітаторам

На біологічному факультеті періодично проводяться наради агітаторів по обміну досвідом і обговоренню шляхів поліпшення агітаційно-пропагандистської роботи серед студентів.

Особливу увагу ми приділили обговоренню занять з найскладніших тем, які викликали утруднення у деяких агітаторів. Такими були, наприклад, питання про форми антирелігійної пропаганди, про естетичне виховання радянських людей, про дальший розвиток і виховання нових моральних якостей радянської людини. Агітатори, у яких вдало пройшли ці заняття, — Є. В. Дойченко, К. Б. Бурлай, І. А. Ярцева — поділилися своїм досвідом. В обговоренні взяли участь комуністи М. В. Домбровська, Л. О. Рябова, П. І. Дмитрашко, агітатори О. Н. Радченко, Ф. С. Замбриборц, К. Б. Бурлай, З. М. Воля, В. Д. Севастьянов та інші.

Агітаторам було вказано на необхідність показу наявних у нас паростків комуністичного ставлення до праці, кращих студентів групи, курсу. Рекомендувалося при бивчній тієї чи іншої теми обговорювати стан дисципліни, успішність групи, участь студентів у спорті, громадській роботі, самодіяльності і т. д.

П. І. ДМИТРАШКО,
член партбюро біологічного факультету.

К. Д. БУРЛАЙ,
агітатор.

Партбюро обговорило роботу гуртків

Чимало уваги в цьому році приділяють організації наукової роботи студентів партійна організація та партбюро історичного факультету. 7-го березня питання про роботу НСТ історичного факультету обговорювалось на засіданні партійного бюро.

П. І. Каршковський, характеризуючи роботу гуртків, відзначив, що в другому семестрі регулярно проходять засідання наукового гуртка з історії СРСР (керівник — доцент З. В. Першина). Гуртківці готуються до славної ювілейної дати — 90-річчя з дня народження В. І. Леніна. Цікаво пройшло засідання, на якому обговорювалось повідомлення на тему: «В. І. Ленін» новій біографічній і мемуарній літературі».

До знаменної дати готуються гуртки історії КПРС та новітньої історії.

Недавно організувався і розгортає, правда, трохи повільно, роботу новий гурток — історії атеїзму,

Продовжуємо вивчати історію Франції

Наближається візит М. С. Хрущова у Францію, покликаний відкрити нову сторінку в розвитку франко-радянських стосунків. Він викликає у Франції підвищений інтерес до всього, що стосується Радянського Союзу — великих досягнень його науки і техніки, культури радянського народу і т. д. Цей візит надає особливого значення і дальшому розширенню вивчення радянськими людьми минулого французького народу.

Під цим гаслом і пройшло на днях чергове засідання відкритого наукового семінару з історії Франції при історичному факультеті. В семінарі брали участь викладачі багатьох кафедр університету і викладачі інших вищих та середніх учбових закладів міста, студенти.

Дуже актуальною і змістовною була доповідь доцента К. Д. Петряєва «Політичні партії Франції на початку ХХ століття, їх характер і суспільне значення». Спостереження і висновки доповідача не лише висвітлюють певний і важли-

вий момент в політичному житті минулого, а допомагають глибше, виразніше зрозуміти характер цього життя в наші дні.

Потім виступили два вихованці історичного факультету Є. Хітерер і В. М'ятов. Повідомлення першого носило дослідницький характер і було присвячене аналізу змісту деяких газет першого періоду французької буржуазної революції кінця XVIII сторіччя, які є в науковій бібліотеці університету. (Ці рідкісні газети були представлені на виставці, підготовленій до засідання семінару). Повідомлення викликало великий інтерес у присутніх. В. М'ятов виступив з короткою усною рецензією на книгу А. Левадовського «Робесп'єр», яка вийшла недавно в серії «Жизнь замечательных людей».

Доцент Н. І. Владимірова запропонувала продовжити обговорення цієї книги і матеріали направити до редакції серії.

Доцент **В. С. АЛЕКСЕЄВ-ПОПОВ.**

ФОТОМОНТАЖ В ДРУКАРНІ

Готуючись до 90-річчя з дня народження В. І. Леніна, колектив нашої друкарні підготував фотомонтаж. Малюнки, фотографії, копії документів, змонтовані у фотомонтажі, розповідають про життя і діяльність В. І. Леніна.

Великий інтерес у оглядачів викликають фотографії атестата зрілості та золотої медалі Володі Ульянова, документи, що знайомлять з боротьбою Леніна за створення Комуністичної партії, за владу Рад, фотографії, які розпові-

дають про життя і діяльність Леніна в підпіллі, про виступ Леніна на мітингу робітників Путилівського заводу, проголошення Радянської влади і багато інших.

Фотомонтаж включає в себе також багато портретів В. І. Леніна, виконаних художниками Андреевим, Оцупом, Бродським, Каппельбаумом, Касміним, Кукриніксами.

Фотомонтаж-виставка допомагає нам краще познайомитись з життям і діяльністю В. І. Леніна — засновника Радянської держави.

члени якого під керівництвом доцента І. Д. Головка планують обговорити в найближчі дні першу доповідь.

Перше своє засідання в цьому семестрі провів гурток історії УРСР. В першому семестрі гурток цей працював непогано. Члени його разом з гуртками історії КПРС та історії СРСР готуються до ювілейної наукової студентської конференції, яка буде присвячена 90-річчю з дня народження В. І. Леніна. Керівники наукових гуртків і викладачі кафедр допомагають студентам підготувати ряд наукових доповідей до публікації в збірнику студентських наукових робіт.

Члени партбюро і викладачі вважають, що недоліки, які мають місце в організації наукової роботи студентів, у великій мірі пояснюються тим, що цій роботі ще недостатньо приділяється уваги з боку кафедр. Рідко слухаються питання про роботу гуртків на засіданнях кафедр. Активно керують науко-

вою роботою студентів лише викладачі — керівники наукових гуртків, решта ж викладачів рідко буває на засіданнях гуртків. Партбюро рекомендувало кафедрам тіліше пов'язувати тематику гуртків з науковою тематикою кафедр. Схвально була зустрінута пропозиція доцента В. С. Алексєєва-Попова проводити пленарні засідання студентських наукових гуртків. Це забезпечить більш широку участь студентів та викладачів в обговореннях.

ЛЕКЦІЇ ВОЇНАМ

Багато викладачів нашого університету виступають з читанням лекцій для воїнів Одеського гарнізону. Недавно доцент А. В. Недзвідський прочитав декілька лекцій з історії радянської літератури. З великим інтересом воїни, слухачі університету культури та школи прослухали його лекції: «Образ Володимира Ілліча Леніна в радянській літературі».

Готуємось до зустрічі з М. Т. Рильським

(Інтерв'ю нашого кореспондента з деканом філологічного факультету доцентом І. М. ДУЗЕМ)

Питання: Як в нашому університеті відзначатиметься ювілей видатного українського поета Максима Тадейовича Рильського?

І. М. Дузь: Зв'язки М. Т. Рильського з нашим університетом давні й дружні. Часто приїздив до нас Максим Тадейович, виступав у нас. Багато літературознавців і мовознавців, що вийшли з стін нашого університету, благословив він на добру путь в науку. Тому не дивно, що саме в нашому університеті буде проведена міжвузівська наукова конференція, присвячена 65-річчю з дня народження і 50-річчю літературної діяльності поета.

Максим Тадейович дав згоду приїхати на цю конференцію. Працюватимуть кілька секцій: літературознавча, мовознавча, фольклору та перекладу.

Питання: Хто братиме участь у конференції?

І. М. Дузь: З основними доповідями виступатимуть вчені нашого університету і міста. Крім того,

у конференції візьмуть участь і виступлять з доповідями доценти: С. А. Крижанівський (Київ), В. М. Лесин (Чернівці), Ф. М. Неборячок (Львів), О. П. Давидова (Дніпропетровськ), Є. Г. Вербицька (Харків) та інші вчені нашої республіки.

Засідання проходять 26—27 березня в актовому залі університету та в Будинку вчених.

Питання: Які ще заходи входять до програми конференції?

І. М. Дузь: Очевидно, Максим Тадейович не тільки буде присутнім на конференції, але й виступить перед студентами та викладачами університету зі своїми новими творами, зустрінеться з робітниками та інженерами заводу імені Жовтневої революції.

Для учасників конференції і гостей ми проведемо невеличку екскурсію по місту. Ми чекаємо, що студенти університету будуть не тільки активними учасниками конференції, а й гостинними хазяями.

Конкурс на кращу стінгазету

Партбюро, ректорат, профком, комітет ЛКСМУ та редакція газети «За наукові кадри» оголошують конкурс на кращу стінну газету, присвячений Дню преси.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОНКУРС

1. Всі стінні газети, що випускаються в університеті, можуть бути подані на конкурс.

2. Кожна факультетська редколегія подає на конкурс всі газети з 1 вересня 1959 р. (з газети для широкого огляду) разом з гумористично-сатиричними додатками.

Примітка: редколегії газет кафедр, курсів, майстерень і т. д. та «Наукових бюлетенів» подають на конкурс по 3 номери (на вибір).

3. Огляд газет відбуватиметься з 20 квітня по 5 травня 1960 року.

4. Вимоги, які ставитимуться на огляді до газет, такі:

а) Глибоке й широке висвітлення партійного, комсомольського, профспілкового життя; учбової, наукової, культурно-масової, спортивної та інших форм роботи; систематична публікація проблемних статей з найактуальніших питань, критичних матеріалів.

б) Наявність постійних трибун — комсомольського активіста, науковця, старости і т. д.; відділу сатири і гумору та рубрики «Слідами наших виступів».

в) Різноманітність жанрів (стаття, нарис, репортаж, фейлетон, рецензія, кореспонденція, фотонарис, листи, інформації і т. ін.).

г) Висока культура мови газети.

д) Високий рівень художнього оформлення, ілюстрацій.

е) Періодичність випуску.

є) Участь редколегії як колективного кореспондента в роботі газети «За наукові кадри».

5. Редколегія газети, яка займе 1 місце, нагороджується цінною премією і почесною грамотою, 2-е місце — почесною грамотою.

Партбюро, ректорат, профком, комітет ЛКСМУ, редакція газети «За наукові кадри».

А є в нас і такі...

Милі сваряться

Якось зупинився я біля університетських «Вікон сатири». Бачу, п'яницю якогось намалювали. Хто ж це, думаю. Читаю: Гутнов.

Пригадав день народження Бориса. За святковим столом на урочистому місці винуватець події і поруч з ним — його подруга Валя. Над столом плывуть пісні, летиться сміх, а разом з ним і вино з перекинутих стаканів, рухаються в танці стомлені пари. Десь біля 11 години всі розходяться...

А Борисові раптом забажалося подихати свіжим повітрям.

— «Ідем», — сипнув він за рукава Валю.

Але їй не хотілося дихати повітрям разом з підхмеленим Гутновим.

— А!.. Ти не йдеш?! — заревів він. — Я тобі покажу зараз, як я тебе люблю!

Валя вже не раз мала нагоду відчутися на собі, що таке «любов» Бориса, коли він в нетверезому стані, і тому кинулася тікати. Іменинник за нею. Чийсь двері затричали під його міцними кулаками... Але справа не тільки в цьому. Гутнов за останні дні багато пере-

думав, і, треба гадати, зробив для себе висновки. Те, про що я хочу сказати, стосується однаково і його, і Валю.

Борис з Валею зустрічаються вже давно. Несміливими першокурсниками вперше подивилися вони в очі один одному. Потім якось Борис запросив Валю в кіно... Вони почали зустрічатися. Однокурсники вважали їх симпатичною парою. Але один випадок примусив всіх переконатися в протилежному.

Було це на новорічному вечорі. Тодішні першокурсники російського відділу філологічного факультету зустрічали 1959 рік. Не буду багато писати про те, що відбулося в той день, скажу прямо: молоді люди... побилися. Так, так, Валя і Борис побилися між собою. За що? Це мені не відомо. Але факт залишається фактом. І, на жаль, фактом не поодиноким.

На чому ж засновується дружба Бориса і Валю? Очевидно, скоріше на домогосподарському принципі: «Люби дружину, як душу, трясі її, як грушу», — ніж на взаємній повазі, на лицарському, бережному ставленні до дівчини, до подруги.

Я не знаю, чи можна назвати відносини між Борисом і Валею мішанством, але вони явно чужі радянській моралі.

В. ЮР'ЄВ.

МЕТЕ ТАК, ШО Й ПАЛЬЦІ ЗНАТИ

Самообслуговування входить в наш побут. Вже ніхто не ахає, коли бачить студентку з віником: ах, молодчина, вона мете! Інколи доводиться ахкати з іншого приводу: вона мете так, що й пальці знати. Так, наприклад, «мете» студентка географічного факультету т. Габрильян, після прибирання якої сміття стає більше, а не менше. При цьому студентка переконана, що інакше й не повинно бути: адже вона одна прибирає, а не десятеро.

В. ВАСИЛЬКО.

„До лампочки“

Коли ніч місячна, то ще півбідно: якось можна уникнути попадання в яму чи рівачок. А коли хоч в око стрель тобі — так темно надворі, то таке попадання майже неминуче. Добираються студенти в такі ночі до свого гуртожитку, що в Шампанському провулку, та згадують часто господарчу частину університету. Ось уже два місяці збирається вона почепити дві лампочки чи фари поставити, але поки що студенти самі собі «фари» ставлять.

Здивував нас вельми і шановний І. С. Мігін, який не відпустив коштів на завіски для кімнат, де живуть дівчата. Нічого, мовляв, затуляти завісками вікна, навіть і на першому поверсі.

За дорученням студентів

І. САГАЙ.

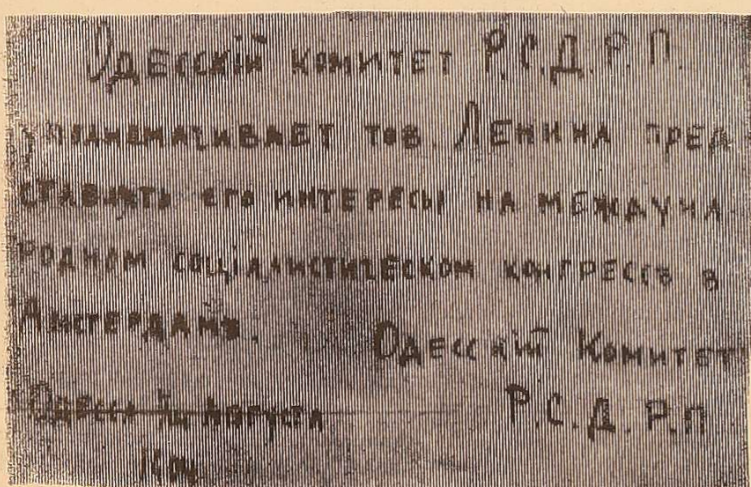
вікрай необхідним, щоб більшовики виступили на конгресі і перед лицем міжнародної соціал-демократії викрили опортуністичне нутро меншовиків та їх спроби представляти партію.

В такій ситуації Одеська організація РСДРП виявилась на висоті. Одеський комітет обрав В. І. Леніна своїм представником на Амстердамський конгрес. (Аналогічне рішення винесла і Московська партійна організація).

З доповіддю, написаною В. І. Леніним, на конгрес приїхав М. М. Лядов. На засіданні Виконкому

ІІ Інтернаціоналу він розповів історію боротьби більшовиків з розкольництвом меншовиків, про їх намагання не допустити представника більшовиків на конгрес і пред'явив тільки-но одержану від В. І. Леніна телеграму, що від Одеської і Московської організацій прислані мандати. Після цього член виконкому А. Бебель, Р. Люксембург та інші підтримали заяву більшовиків і висловилися за допущення на конгрес представника від більшовиків.

І. НИКИФОРЧУК.

Мандат Одеського комітету РСДРП, надісланий В. І. Леніну.

В. М. ХАВКІН

ІЗ СПОГАДІВ ПРО ВЧЕНОГО

16 березня минуло 100 років з дня народження видатного бактеріолога і епідеміолога Володимира Марковича Хавкіна.

В. М. Хавкін навчався в Одесі, на природознавчому відділі фізико-математичного факультету Новоросійського університету, в епоху Мечникова і Ковалевського; в 1884 р. він склав «іспит на ступінь кандидата як стороння особа». (Остання обставина була обумовлена політичними причинами). Потім В. М. Хавкін працював протягом кількох років в Одесі. Найважливішу частину своєї роботи, яка була присвячена, головним чином, боротьбі з інфекційними захворюваннями, в першу чергу, з холерою і чумою, В. М. Хавкін провів в Індії, де його самовіддана праця була високо оцінена і одержала шире визнання.

В. Хавкін, який користувався такою величезною любов'ю і визнанням в Індії, глибоко обурювався тими політичними умовами, які примусили його залишити царську Росію.

Відвідання Головою Президії Верховної Ради СРСР К. Є. Ворошиловим Інституту ім. Хавкіна в Бомбеї було виявом глибокої поваги до пам'яті великого бактеріолога і борця з епідеміями з боку громадськості Радянського Союзу та Індії.

Коли В. М. Хавкін влітку 1927 року після багаторічної відсутності приїхав до Одеси, він, звичайно, шукав зустрічей з тими, в колі яких пройшли його студентські роки і перші роки роботи. Мені було зрозумілим те незвичайне хвилювання, з яким мій батько — професор Яків Юлійович Бардах —

Вечір вальсів

На філологічному факультеті встановилася хороша традиція — тут систематично влаштовуються курсові вечори відпочинку. Такий вечір відбувся недавно на ІІ курсі українського відділу. Запросили другокурсники і своїх підшефних — робітників судноремонтного заводу. Це був вечір вальсів. Студенти дістали у фонотеці пластинки, познайомилися з історією вальсу і, звичайно, досхочу натанцювалися.

повернувшись з роботи, сказав: «Приїхав Хавкін, я з ним вже бачився, він у нас буде». Адже ім'я Хавкіна часто повторювалося в розмовах батька з професором Данилом Кирилловичем Заболотним в ролі боротьби з епідеміями. Не раз після слів: «Хавкін радить...» або «Хавкін робив так...», — говорилося: «А що з ним?», «Чи живий він?». (В 20-ті роки зв'язків з зарубіжними країнами майже не було, і наукові журнали не одержувались). Незабаром через Москву від М. Д. Зелінського стало відомо, що В. М. Хавкін живий.

При першій зустрічі батька з В. М. Хавкіним мені, на превеликий жаль, не вдалося бути присутнім, а зустріч ця була, безперечно, найбільш хвилюючою.

Скоро прийшов і сам Володимир Маркович Хавкін, високий, кремезний, сивий і рум'янощокій. Він не носив ні бороди, ні вус. Вражала його стриманість, проникливий вдумливий погляд молодих ясных очей. Тримався він дуже прямо, складалося враження, що він багато займається спортом, і він це підтвердив.

Під час відвідувань Володимиром Марковичем моего батька між ними точилися дуже жвава бесіда, але слідувати за нею було не легко: обидва співрозмовники розуміли один одного з півслова. Вони багато говорили про епідемію попередніх років, про їх особливості і великі розміри, про засоби боротьби з ними, про сучасну організацію наукових досліджень і заходи в галузі охорони здоров'я.

Розмова торкнулася того, як В. М. Хавкін зробив собі протихолерні та протичумне прищеплення. Володимир Маркович дуже детально зупинився на медичній стороні останнього: зробивши собі прищеплення, він спочатку міг ретельно вести спостереження. Він розповідав про страшенний головний біль і надзвичайно погане самопочуття, як про медичні ознаки. Коли ж моя мати його спитала: «Як ви на це наважились?», — В. М. Хавкін відповів просто: «Треба було довести нешкідливість прищеплення». Мати намагалася знову поставити питання, але в очах Володимира Марковича блимнув лукавий вогник (розмова відбувалася за обіднім столом, і я сидів якраз напро-

ти), і він сказав: «Та ж і Яків Юлійович зробив собі перше прищеплення від сказу». Після цього обидва головних співрозмовники цілком природно продовжували бесіду з медичних питань. Зрозуміло, що при цьому В. М. Хавкін цікавився тим, що було тут, а інші співбесідники — далекою Індією. Володимир Маркович багато розпитував батька про своїх ровесників, про працівників університету, про спільних знайомих. Слідкувати за розмовою було важко, тому що часто називалися тільки імена, або імена та по-батькові, та й співбесідники були настільки в курсі справи, що, здавалося, вони продовжували тільки-но перервану розмову. Говорили, звичайно, і про Д. К. Заболотного, і про М. Д. Зелінського, шкодували, що не пощастило зустрітись всім разом. Тоді В. М. Хавкін більше займався питаннями організації науки і охорони здоров'я, і обидва багато про це говорили.

В. М. Хавкін з великою симпатією описував побут Індії, але скаржився на те, що інколи релігійні та кастові забобони заважали йому в боротьбі з епідеміями та у впровадженні медичних заходів.

Володимир Маркович говорив, що в Індії йому треба було для підтримки здоров'я багато займатися спортом, щоденно їздити верхи. Він навіть грав в поло. Незвично для нас звучало й те, що в Індії в години спеки припиняється життя.

Батько наполягав на тому, щоб я супроводжував В. М. Хавкіна в його прогулянках по місту, хоч той з делікатності відмовлявся. Я, звичайно, був радий йти з ним. Володимир Маркович дуже уважно приглядався до всього, всім жваво цікавився, детально розпитував про нові для нього будинки (для мене вони були складовою частиною звичайного вигляду Одеси, а В. М. Хавкін, очевидно, добре пам'ятав Одесу 80-х років).

Під час зустрічей, особливо під час прощання з батьком, в них обох почувався сум. Вони домовлялися про спільну зустріч протягом найближчих років, але цій зустрічі не судилося відбутися.

О. Я. БАРДАХ.

І тут все, як в справжній операції: і білі халати, і маски, і урочиста тиша. Ідуть практичні заняття у біологів.

Фото П. Дутка.

Читачі пропонують

ЩИРА РОЗМОВА

Недавно відбулась конференція читачів наукової бібліотеки, присвячена обговоренню роботи бібліотеки по обслуговуванню читачів. Студенти, викладачі університету, працівники науково-дослідних і культурних закладів Одеси — ширі друзі книги, активні читачі бібліотеки — заповнили велику аудиторію.

Завідувач відділу обслуговування читачів М. В. Аргіропуло у короткій доповіді розповів про роботу бібліотеки. За 1959 рік бібліотека обслужила понад 3 тисячі читачів і видала їм понад 223 тисячі книжок і журналів, влаштувала 25 тематичних виставок і 205 виставок нових книжкових надходжень. За цей же час бібліотека обслужила своїми фондами 25 бібліотек в місті Одесі і 40 інших бібліотек країни. Фонди бібліотеки поповнились 30 тисячами нових книжок і журналів.

Учасники конференції у своїх виступах повели щирі розмови про недоліки і недоробки в діяльності бібліотеки і висловили ряд ділових побажань щодо дальшого поліпшення її роботи.

Студент філологічного факультету О. Мельцер вказав на необхідність покращити умови роботи в читальних залах, розширити їх, бо значна частина студентів не може користуватися читальнею за браком місць, а бібліотека не завжди може видавати їм книжки додому. Тов. Мельцер звернув увагу на те, що відсутність належної вентиляції приміщень негативно впливає на читачів і запропонував найближчим часом налагодити вентиляцію.

Читач т. К. Іванов — артист філармонії, — зауважив, що бібліотека допустила помилку, відмовившись випускати дитячі журнали і книжки, тимчасом як майбутні вчителі — студенти університету — повинні добре знати не лише психологію дітей, але й те, що вони читають, чим цікавляться і т. д. Тов. Іванов звернув увагу учасників конференції на те, що багато книжок і журналів бібліотеки знаходяться в занедбаному стані і є загроза, що вони будуть втрачені для читача. На думку тов. Іванова, треба збільшити обсяг палітурних робіт. Зважаючи на випадки, коли деякі читачі по півроку і більше затримують у себе книжки, тов. Іванов вніс пропозицію переглянути строки користування літературою.

Доцент А. В. Недзвідський порушив питання про необхідність створення в читальній бібліотеці більш сприятливих умов для роботи науковців шляхом закріплення за ними місць, встановлення зручних столів. А. В. Недзвідський сказав, що наплив читачів до наукової бібліотеки, який помічається останнім часом, пояснюється тим, що кабінети майже зовсім не ведуть роботи з літературою, в них холодно, незатишно. На думку тов. Недзвідського, для покращення обслуговування читачів кабінети слід залучити до активної роботи з літературою, поклавши на наукову бібліотеку методичне керівництво ними.

Спiniaючись на комплектуванні бібліотеки літературою, т. Недзвідський зауважив, що тут бібліотека має серйозні вади: в її фондах немає українських літературних аль-

манахів, досить бідно представлена книжкова продукція Радянської України.

Тов. Недзвідський висловив думку, що наукова бібліотека повинна проводити і масову роботу з читачем: влаштовувати вечори-зустрічі з поетами, письменниками, вченими, новаторами виробництва і т. д., організувати на факультетах 1 раз на тиждень вечори усних рецензій (на нові книжки).

Доцент П. И. Карішковський, підтримавши пропозиції попередніх промовців, зупинився у своєму виступі на стані каталогів бібліотеки. До цього часу каталоги не відбивають сотень книжок, які стоять на полицях бібліотеки. В зв'язку з цим інколи книжка виписувалась з Москви або Ленінграда, а згодом випадково виявлялась на полиці бібліотеки. Тов. Карішковський висловлює думку, що повне розкриття, відбиття книжкового фонду в каталогах бібліотеки повинно стати головним завданням на найближчі роки і тут бібліотеці слід чекати допомоги від ректорату Науковці університету, особливо історики, говорять тов. Карішковський, вважають, що наукова бібліотека повинна купувати з зарубіжної літератури насамперед довідники, спеціальні енциклопедії, словники (на зразок відомої праці Паулі і Віссера).

Кандидат біологічних наук В. Д. Севаст'янов вказав на скрутне становище у користуванні зарубіжною науковою літературою (відсутність в бібліотеці ряду важливих біологічних видань) і порушив питання про організацію при бібліотеці мікрофільмування цієї літератури, а також іншої літератури, яка надходить до бібліотеки по лінії міжбібліотечного абонементу.

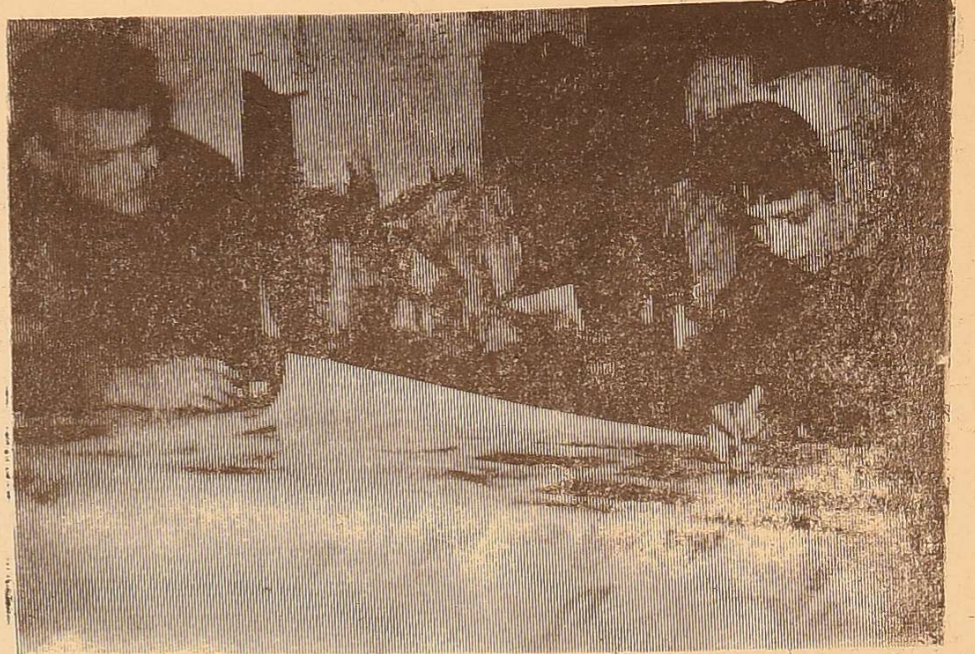
Доцент історичного факультету М. Д. Свічарівська у своєму виступі задала, щоб дирекція бібліотеки вжила енергійних заходів для поповнення фондів бібліотеки педагогічною пресою, збірниками документів та іншою літературою, що виходить в обласних центрах України, бо у фондах цієї літератури немає.

Секретар партійного бюро фізико-математичного факультету Е. Б. Лейбман заявив, що в галузі комплектування літературою бібліотека працює в тісному контакті з кафедрами фізико-математичного факультету і побажав, щоб таке співробітництво було поширене і на філологічний та історичний факультети, які, до речі, не скористувались своєю територіальною близькістю до бібліотеки.

Читачі тт. О. Я. Бардах, М. Ільєв та інші у своїх виступах висловили ряд побажань і цінних пропозицій щодо поліпшення роботи наукової бібліотеки.

Працівники бібліотеки у своїх відповідях на виступи читачів запевнили присутніх, що вживуть всіх заходів, щоб виконати пропозиції учасників конференції. Щира розмова між читачем і працівниками бібліотеки не повинна обмежитися лише цією конференцією. Є нагальна потреба провести в цьому році конференцію з інших питань роботи наукової і студентської бібліотек університету.

М. ІЛЬЯНКОВ,
працівник наукової бібліотеки.

Студенти III курсу геолого-географічного факультету Анатолій Ковтун та Юлія Голубовська готують газету «Турист».

Фото П. Іванова.

ПО ПІДМОСКОВ'Ю

Ліс принішкнв під сніговим покривом.

Така зустріч не з приємних.

В дні студентських канікул туристська секція університету провела лижний похід по Підмосков'ю.

Початок маршруту — в місті Серпухові — великому промислово-му центрі Московської області.

Серпухово виросло як місто-фортеця, пункт сторожової охорони від нападу татар. Міський музей має багато експонатів, які розповідають про природу та історію району і міста, а також цікаві колекції картин, фарфору, фаянсу і скла.

В Серпухові часто бував А. П. Чехов. В музеї є кімната, присвячена великому письменникові.

Із Серпухова група вирушила до прекрасного Приоксько-терасного державного заповідника. В глухому куточку заповідника розташувалася зубровий питомник. В заповіднику є хороший музей, де зібрано всі зразки флори і фауни цього району.

Далі шлях туристів лежав через чудові ліси Підмосков'я до села Меліхово, в якому знаходиться музей-садиба А. П. Чехова, де письменник проживав з 1892 по 1898 р. На власні кошти А. П. Чехов побудував школи в Новоселках, Талеті і Меліхово.

Туристи оглянули столицю нашої Батьківщини — Москву, відвідали Кремль, музей В. І. Леніна, Третьяковську картинну галерею, музей образотворчого мистецтва ім. Пушкіна та ін.

26 учасників походу виконали норми III спортивного розряду з турнізму.

Г. ГАРКАВАЯ.

ДЛЯ СЕЛА

Обговорюючи рішення VI Пленуму ЦК ЛКСМУ, КСМ бюро біологічного факультету постановило організувати консультаційний пункт при Іванівському народному університеті. Для цього кожний факультет виділив по 2 студент-старшокурсники, які двічі на місяць виїжджатимуть на село для проведення консультацій за програмою середньої школи. Відповідальним за цю роботу призначено студента V курсу біологічного факультету Ж. Ткачука.

Паралельно з цим на біологічному факультеті готується лектор-

ська група (15 чоловік), з якими проводиться цикл занять по годівлі, догляду, утриманню та розведенню кролів. Ця група незабаром розпочне читання лекцій з демонструванням відповідних наукових фільмів у колгоспах Одеської області, де практикується розведення кролів. Члени групи будуть також займатися популяризацією вирощування кролів у колгоспах та домашніх господарствах, де ще недооцінюють цих високопродуктивних тварин з смачним калорійним м'ясом.

В. КОВАЛЬ.

В царстві Діда Мороза.

Редактор В. В. ФАЩЕНКО.